Book Reviews

- J. Knappert, Jack Goody, *Literacy in traditional societies*. Cambridge University Press, Cambridge 1968. 350 pp.
- H.J. Duller, *De l'indépendance politique à la liberté économique et à l'égalité sociale en Asie du Sud-Est*. Inst. de Sociologie, Univ. Libre de Bruxelles, Bruxelles 1966. 265 p.
- H. Perdok, Jan Kruyt, *Het Zendingsveld Poso*. J.H. Kok N.V., Kampen 1970. 378 blz.
- C. Vreede-De Stuers, Elizabeth von Fuerer-Haimendorf, *An anthropological bibliography of South Asia, together with a directory of recent anthropological field research*, Vol. III, 1960-1964. (Le Monde d'Outre-Mer, Passé et Présent, Quatrième Série, Bibliographies VIII). Paris and The Hague: Mouton

This PDF-file was downloaded from <http://www.kitlv-journals.nl>

BOEKBESPREKINGEN

JACK GOODY (ed.), *Literacy in Traditional Societies*.
Cambridge University Press, Cambridge 1968. 350 pp.,
price 75 sh.

"Social Anthropologists have thought of their discipline as being primarily concerned with 'preliterate', 'primitive' or 'tribal' societies and have generally looked upon writing as an 'intrusive' element." Thus states Jack Goody on page 1 of this important book. With eight collaborators in fields as wide apart as England (Schofield) and Melanesia (Meggitt), he shows convincingly what many investigators have omitted to emphasize: that the presence of even restricted forms of literacy creates a revolution in any given society, from the moment it is introduced up till the period in which written records become taken for granted as in 'modern' 'Western' societies. This argument is developed in the first article which Goody wrote in cooperation with Ian Watt. In the following article Kathleen Gough gives an entirely different evaluation of the effects of literacy, taking India and China, rather than Europe, as the sources of her data. The fact that here a team have collaborated in one book by contradicting each other on such a vital subject, has the effect of totally involving the reader — at least the present reviewer — in the problems dealt with by the authors. The fact that here eminent writers discuss one another's opinions in one book lends unexpected perspective to the subject. They agree on one point: that the acquisition of writing is a milestone in the history of every nation or tribe.

In the third article, S. J. Tambiah discusses "Literacy in a Buddhist Village in North-East Thailand". Here again, the project of the book shows its great value: for the first time there is a concerted effort to answer questions like: "What do people read in the villages? How many can read or write or both, and to which purposes do they use their art?" In a section on "Secular Literacy", Tambiah gives an account of a female "opera" singer and how she is educated. Writing is used for secular poetry and folk tales but rather as an *aide-mémoire* than in any systematic way. In the section on religious education, the author

describes what monks and (buddhist) priests learn during their career of temple-assignments. Three useful appendices list titles of works that are of particular interest to literate Buddhist culture.

In the fourth article, Kathleen Gough discusses literacy in Kērala. It appears that, although all the inhabitants of that Indian region speak Malayalam, they are literate — if they are — in entirely different ways. They have, for instance, five different liturgical languages, viz. Latin (for the Catholics), Arabic (for the Muslims), Syriac (for the orthodox Jacobites), Hebrew (for the Jews) and Sanskrit (for the Hindus). Indeed an extremely interesting religio-linguistic situation!

In the fifth article, Ivor Wilks discusses "the Transmission of Islamic Learning in the Western Sudan", in which he is mainly concerned with the Dyula, the Muslim traders whose commercial empires expanded over a large part of West Africa in pre-colonial days. This article is of particular interest to the student of Islam. Education in the Dyula towns is described in its historical development and present status, together with the *isnāds* or chains of communication, i.e. long lists of masters and students (or should one say disciples). The social and economic position of the masters and their pupils in their culture is also evaluated.

In the sixth article, the editor discusses "Restricted Literacy in Northern Ghana". By restricted literacy is meant here the art of writing charms by scholars or scribes, i.e. men who have learnt to write Arabic and have some knowledge of the Koran. It follows that in this socio-cultural context, Arabic script is used almost exclusively for magical purposes, i.e. for the protection of the owners of the amulets against evil spirits. A description is given of the aspects of cultural behaviour to which the use of writing is restricted among the Gonja and the LoDagaa of Northern Ghana. The article relates in detail the background history of the expansion of Islamic learning in the part of the Sudan out of which Northern Ghana was later carved. The bibliographical detail about Arabic learned works on theology, astronomy and other sciences, which are in current use among Islamic scholars of the region, is extremely valuable for anyone who wishes to study Islam as it is actually living among the people of the savannahs.

In the seventh article, the well-known Somali expert Dr I. M. Lewis describes "Literacy in a Nomadic Society: the Somali Case". Here again, the information given is new and not obtainable elsewhere. It is very satisfactory to find that at last Islam is being studied with the realistic eye of the sociologist rather than with the idealist view of

the philologist. Extremely interesting is the exposé about the limits of applicability of Islamic law in a customary context, in short, the problem of *adat* law, as it is now also being studied in Africa. At the same time, Professor Lewis shows the limits of applicability of customary law, which are set precisely by its not being written. Only codified law can cater for an extensive casuistry. Purely Somali is the division of the tribe into clans which are mutually responsible for payment of damages caused by a member to third parties; the term for this is, however, *diya*, an Arabic word. Moreover, the agreements of these clans are often put down in writing, in Arabic, before a government official.

The eighth article is "Astrology and Writing in Madagascar", by M. Bloch. It is another revealing contribution to our knowledge of the history of Islam in Madagascar. It appears that the use of writing in those areas which had only been lightly affected by European influence by the time the investigators wrote their first reports, was exclusively in Arabic script and almost exclusively for the purpose of divining (astrology) and magical protection (talismans). The names of the signs of the zodiac in modern Malagasy are still recognizable Arabic words, such as *alahamady* from Ar. *al-hamal* 'Aries'.

Extremely interesting is Meggitt's description of the relations between writing and events in the minds of Melanesians (pp. 300-309).

Equally important is Schofield's contribution on the "Measurement of Literacy in Pre-industrial England", which contains many revealing facts about the social situation in the seventeenth and eighteenth centuries.

Both the contributors and the publishers can be congratulated with this excellent work which will be welcomed by students of both sociolinguistics and religions.

JAN KNAPPERT

De l'indépendance politique à la liberté économique et à l'égalité sociale en Asie du Sud-Est. Inst. de Sociologie, Univ. Libre de Bruxelles, Bruxelles 1966. 265 p. Prix FB 345.—.

Dit is een verslag van een bijeenkomst van geïnteresseerden in ontwikkelingsproblemen die door de Vrije Universiteit in Brussel werd gehouden en waar een aantal onderwerpen waarmee het in de titel vervatte thema associatie wekt, werd besproken.

De weergave maakt soms de indruk aanvankelijk langs magnetofonische weg te zijn vastgelegd, om vervolgens te worden uitgetikt en

gecorrigeerd door iemand die zijn arbeidsvreugde niet in de eerste plaats aan type- en correctiewerk ontleent. Zo is er sprake van "Veit-nam" (p. 64), van "thorough" (p. 111) en van "have given risen" (p. 138), alsmede van het uitschot van Buddhistische monniken ("refuse") als een weigering van deze dienaren Gods bedoeld wordt (p. 71).

De bijdrage van H. Tinker, "Approaches towards Independence", toont haar geluidsgeregistreerde herkomst door de spreektaal waarin zij is gesteld. Tinker geeft een belangwekkende categorisering van vormen van koloniale machtsoverdracht en zijn artikel wint vermoedelijk aan helderheid voor personen die gewoon zijn hardop te lezen.

H. Ray's "Communist Influence" heeft, vooral waar het de beschrijving van het communisme in Indonesië betreft, voornamelijk geschiedkundige betekenis, daar de recente ontwikkelingen er niet in worden behandeld.

Dan is er een wijdlopieg stuk van P. Mus: "Cosmodrames et politique en Asie du Sud-Est", waarin de auteur verklaart in Viet-nam te zijn opgegroeid en zich Aziaat te voelen (... "depuis bien plus longtemps que les Asiens mêmes que vous comptez parmi vous...") en bovendien zijn leven te willen wijden aan de uitleg van "kunsten en systemen van Azië" (... "formes mythiques et mystiques ... lourde de symbolisme sexuel...") (resp. p. 77 en 80).

Het stuk van W. F. Wertheim, dat eerder in East-West Parallels verscheen, is aanzienlijk aardser. De schrijver geeft te kennen de Aziatische situatie niet zozeer psycho- of cosmo- dan wel zonder meer dramatisch te achten, waarmee hij op het bestijds nog niet verschenen Myrdal-boek heeft gepreludeerd. Enkele bespiegelingen over gedachten, opgeworpen door Boeke en Geertz brengen de auteur tot de vaststelling dat de in Azië gevolgde ontwikkelingspolitiek gekarakteriseerd wordt door het beginsel van het "betting on the strong", terwijl een naar zijn inzicht juistere benadering wordt gevonden in het Chinese principe: "betting on the many".

W. Brand's bijdrage bestaat in een analyse van de wereldhandel, waarbij het Prebisch rapport dat op de Geneefse handelsconferentie van 1964 werd ingediend, wordt ontleed. Dezelfde conferentie en hetzelfde rapport keren terug in het stuk van M. Subhan, die Prebisch gelijkstelt met Bentham en Mill: hij verschaft "the intellectual basis for the demands of the developing countries" (p. 144).

C. J. L. Bertholet, ten slotte, beschouwt de verworvenheden die de z.g. community development methode Thailand gedurende tien jaren heeft gebracht. De studie geeft een overzicht van de gevolgde strategieën en waardeert hun graad van doeltreffendheid. DR. H. J. DULLER

DS. JAN KRUYT, *Het Zendingsveld Poso*. J. H. Kok N.V., Kampen 1970. 378 blz., prijs f 24,75.

Toen ik in 1966 verscheidene kerken in het Oostelijk deel van Indonesië bezocht, stelde men telkens de vraag of het mogelijk was hen aan materiaal te helpen om de geschiedenis van het zendingswerk

waaruit hun kerk is ontstaan op papier te kunnen stellen. Vooral in Halmahera, waar men in die tijd het feit hedacht dat 100 jaar geleden de eerste zendeling voet aan wal zette, werd steeds weer de opmerking gemaakt dat men graag veel meer van de geschiedenis van de zending in hun land zou willen weten. In de 2e wereldoorlog waren alle archieven echter verwoest en men hoopte nu op hulp vanuit Nederland. Toch zou die hulp maar zeer betrekkelijk kunnen zijn daar de archieven van het zendingsbureau in Oegstgeest maar enkele toppen laten zien van een geschiedenis die zich afspeelde in een geheel andere wereld op duizenden kilometers afstand. Ds. Kruyt heeft echter wel over materiaal — zelfs over heel veel materiaal — kunnen beschikken. Naast de correspondentie van en aan zijn vader, dr. A. C. Kruyt, de grondlegger van het zendingswerk in Midden Celebes, beschikte hij over het archief van de konferentie van zendelingen, dat op een wonderlijke wijze voor het allergrootste deel de Japanse bezetting heeft overleefd.

Toch heeft de schrijver niet zonder meer de geschiedenis van de zending in Poso willen schrijven. Niet voor niets heeft hij zijn boek de titel "Het Zendingsveld Poso" gegeven. Dat betekent dat hij getracht heeft zich in te leven in wat de bewoners van Midden Celebes zelf hebben gedacht en gevoeld bij alles wat er door de komst van de zendelingen — en niet alleen door hun komst — in beweging kwam. De schrijver noemt zijn boek dan ook: geschiedenis van een konfrontatie. Wanneer men echter de geschiedenis van een konfrontatie wil schrijven zal men duidelijk moeten maken wie met wie gekonfronteerd worden. In de inleiding geeft de schrijver dan ook een korte samenvatting van het denken en het geloof van de bewoners van Midden Celebes. Vanuit dit denken geeft hij in de hoofdstukken 1, 2 en 3 antwoord op de vraag hoe hun ontmoeting met de zendelingen verloopt, terwijl in het 4e hoofdstuk het optreden van de Nederlands-Indische regering vanuit hetzelfde gezichtspunt wordt beschreven. In hoofdstuk 5 gaat hij dieper in op de reactie van de bewoners van Midden Celebes op deze ontmoeting met zendelingen en bestuursambtenaren.

De in deze hoofdstukken van deze konfrontatie getrokken lijnen zullen in het verdere gedeelte van dit boek steeds weer terugkeren. Of het nu gaat over de organisatie van het zendingswerk (hoofdstuk 6), over het binnenlands bestuur (hoofdstuk 7) of over het onderwijs (hoofdstuk 8) en de verdere zendingstaken (hoofdstuk 9) steeds zal men weer de lijnen ontdekken die in het begin werden getrokken. Dat deze lijnen de basis werden voor het zendingswerk komt duidelijk tot uiting wanneer er verschil van mening in de kring van de zendingsarbeiders of met het binnenlands bestuur ontstaat over bepaalde beslissingen die er moeten worden genomen, bv. over het medische werk of over het onderwijs.

Tenslotte wordt in de hoofdstukken 10 tot en met 13 een overzicht gegeven van de ontwikkelingen in de gemeenten tot en met de zelfstandigwording van de kerk op 18 oktober 1947. Ook in deze hoofdstukken gaat het niet alleen om interne ontwikkelingen maar ook om de invloeden van buiten die daarop invloed hebben uitgeoefend. Al

met al, de schrijver heeft tot het einde toe getracht duidelijk te maken waarmee de bewoners van Midden Celebes van 1892 tot 1947 werden gekonfronteerd en hoe hun reactie hierop is geweest. De vraag of het de schrijver voor 100 % is gelukt om de reacties van de bewoners van Midden Celebes juist te tekenen zal hijzelf zeker ontkennend beantwoorden. Persoonlijk ben ik echter van oordeel dat alleen ds. Jan Kruyt dit boek heeft kunnen schrijven omdat hij diep in de ziel van de bewoners van Midden Celebes heeft gekeken. Ze zullen zichzelf zeker in dit boek herkennen. Daarom is dit een belangrijk boek voor de Christelijke Kerk in Midden Celebes. Maar niet alleen voor de Christelijke Kerk in Midden Celebes, dit boek geeft ook belangrijk materiaal aan hen die zich bezig houden met onze koloniale geschiedenis of met niet westerse sociologie.

Ook al is de auteur zeer nauwkeurig te werk gegaan toch is er nog een storende fout ingeslopen. Op blz. 215 wordt enkele keren het gebied Kolaka en Kendari aangegeven als behorend tot Zuidwest-Celebes, dit moet echter Zuidoost-Celebes zijn. Maar deze fout — en enkele drukfouten — doet echter niets af aan het feit dat ds. Kruyt uit heel veel materiaal een boeiend boek heeft samengesteld.

H. PERDOK

FUERER-HAIMENDORF, ELIZABETH VON, and HELEN KANITKAR (compilers), *An anthropological bibliography of South Asia, together with a directory of recent anthropological field research, Vol. III, 1960-1964*. (Le Monde d'Outre-Mer, Passé et Présent, Quatrième Série, Bibliographies VIII). Paris and The Hague: Mouton & Co., 1970. 562 pp., 6 appendices, authors index. F.fr.: 193.

In their foreword the compilers announce that this third volume is the last in the series, the first of which was published in 1958 and the second in 1964. While the first volume of this stupendous undertaking had covered the years prior to 1954, and the second the years 1955-59, the present volume covers the years 1960-64.

Volume III is organized like Volume I and II. Thus the bibliographical items fall into twenty regional sections. These sections have been modified according to the administrative re-organisation undertaken by the Governments of South Asia. At the beginning of each of these sections appears a description of the different administrative units (districts or otherwise) constituting the section under review. Each section comprises six sub-sections: cultural and social anthropology, material culture and applied art, folklore and folk arts, prehistoric archaeology, physical anthropology and miscellanea.

Four new appendices have been introduced so as to bring some order into the sub-section Miscellanea. They are: Ethnology of India as depicted in literature 500 A.D.—1750 A.D.; Tribal welfare and tribal problems; Urbanization and industrialization; social and economic ad-

justments; Values and attitudes: traditional and contemporary factors influencing social integration and socio-economic innovation.

These four new appendices together contain 878 bibliographical entries. While Appendix I, on the social and cultural anthropology of South Asians overseas, covered only six pages in Volume II, the entries of the same section in Volume III cover almost nine pages, totalling 112 titles. As in the case of the other five appendices, including the four new ones and the one on Ethnology of Ancient India as depicted in literature up to 500 A.D., the compilers have not attempted to be complete, as is clearly indicated by the words "select bibliography" at the head of each of these appendices.

While Government publications issued at centre, state and department level have largely been excluded, an exception has been made in regard to the 1961 Population Censuses. The portion of the *Census of India, 1961* that has appeared in print so far — namely the volume for India and those for State and Union Territories, edited by the Government of India — are listed in the present Bibliography. Parts of the volumes of these 1961 Population Censuses, which deal with socio-economic and cultural matters, and were published before the end of 1964, have been recorded under the name of the volume editor, the author's name, where given, being included in the text. A same policy has been followed in regard to the *Population Census of Pakistan, 1961*.

Similarly, those volumes of the revised District Gazetteers Series which were published by the Government of India during the period 1960—1954, have been included.

The bibliographic entries are numbered consecutively throughout, and continuing from Volume II, as 8079 through 12,603.

The Checklist of Periodicals and Bibliographies consulted contains 212 titles as against 154 in Volume II. Some of the new periodicals consulted are: *Africa Quarterly* (Delhi), *Ancient Pakistan* (Peshawar), *Asian Survey* (Berkeley, Calif.), *Bulletin of the Cultural Research Institute*, *West Bengal* (Calcutta), *Bulletin of the Tribal Research Institute* (Chindwara), *Ceylon National Bibliography* (Colombo), *Contemporary Arts in Pakistan* (Karachi), *Current Anthropology* (Chicago), *Developing Economics* (Tokyo), *Indian Economic and Social History Review* (Delhi), *Indo-Iranian Journal* (The Hague), *International Journal of Comparative Sociology* (Dharwar), *Journal of the Research Society of Pakistan: West Pakistan* (Lahore), *Mankind Quarterly* (Edinburgh), *Objets et Mondes* (Paris), *Race* (London), *Revue Française de Sociologie* (Paris), *Revue du Sud-Est Asiatique* (Brussels), *Soviet Anthropology and Archaeology* (New York), *Studies in Islam* (New Delhi), *Tiers Monde* (Paris).

It is to be regretted that the Compilers have not succeeded in realizing their project of adding an accumulative subject index, as announced in Volume II; the more so, because they inform us in their foreword of this Volume III that it will be the last in a series — one which has become indispensable to every scholar for whom the Indian Peninsula forms the field of his anthropological studies and research.

C. VREEDE-DE STUERS